

RIJEČ UREDNIKA

Ovaj broj »Kateheze« sadrži priloge o školskom vjeroučitelju te o mlađima u Hrvatskoj i svijetu. U prvom prilogu riječ je o temi koja će zasigurno još dugo privlačiti pažnju naše crkvene i školske, ali i šire javnosti. A. Mateljan ukazuje na temeljne kompetencije i na osnove na kojima bi trebala biti organizirana suradnja katoličkih vjeroučitelja. Autor podsjeća kako je takvo razmišljanje potrebno smjestiti u okvire kršćanske teološke antropologije, ali i kako se nikako ne smije zaboraviti da su i vjeroučitelji dio kršćanskog i eklezijalnog poslanja, što će se u potpunosti ostvarivati bude li vjeroučitelj nastojao biti i trajno ostati »znamen Boga živoga«.

Nakon višegodišnjeg iščekivanja, ove se godine u Hrvatskoj pojavljuje nekoliko novih školskih vjeroučenih udžbenika. Prvi među njima je »Učimo ljubiti Boga i ljudе«, udžbenik za prvi razred katoličkoga školskog vjeroučitelja u osnovnoj školi, i popratna radna bilježnica, što je još jedna ugodna novost i znak priznanja nekih temeljnih zahtjeva školskog vjeroučitelja upravo stoga što je riječ o prihvaćanju specifične stvarnosti školskog vjeroučitelja kao jednog od školskih predmeta.

Riječ globalizacija udomaćila se posvuda u svijetu, a pozitivni i negativni učinci te pojave izravno i neizravno utječu na sveukupnu svjetsku zbilju. Upravo zbog velikog značenja globalizacije, ali i brojnih pitanja koja ona postavlja svima u svijetu, bit će dobro prisjetiti se njezinih glavnih pozitivnih i negativnih vidova. Takvim stavom pokazat ćemo da ne želimo donositi brzoplete sudove, a boljim upoznavanjem globalizacije lakše ćemo se orijentirati u današnjem složenom svijetu. Kao ljudi koji su izravno ili neizravno uključeni u odgoj mladih naraštaja, trebali bismo biti svjesni i svoje dužnosti kad je u pitanju bolje upoznavanje te stvarnosti, ali i mogućnosti koje pozitivni vidovi globalizacije donose svakom odgojnmu pokušaju u današnjem svijetu.

Odnos mladih prema religiji već je nekoliko desetljeća gotovo stalno jedna od posebno aktualnih tema na području humanističkih znanosti. Brojna istraživanja potvrđuju složenost tog odnosa, kao što nam pokazuje i članak V. Orlando. Iako je riječ o tekstu koji je izvorno objavljen prije desetak godina i prvenstveno se odnosi na talijansku situaciju, neka od autorovih razmišljanja i ukazivanje na moguća rješenja isto će nam tako potvrditi aktualnost njegovih ideja koje i nama danas mogu biti znakovit poticaj za ispravnije djelovanje. To napokon potvrđuje i razmišljanje talijanskog katehetičara Z. Trentija koji pokazuje kako ozbiljan znanstvenik mora i danas priznati sljedeću činjenicu: mlade, pa prema tome i njihov odnos prema religiji i religioznomu, i danas je teško objasniti ili, bolje rečeno, kao što to sam autor ističe, mladi danas teško pronalaze sami

sebe. Dok je prije nekoliko desetljeća mlade, ne samo u Italiji, obilježavalo vrlo glasno, štoviše bučno, a nerijetko i nasilno osporavanje, danas je, kad je riječ o mladima, bolje govoriti o njihovoj nesigurnosti. Zbog njihovih već poslovičnih poteškoća u komunikaciji s Crkvom kao institucijom, mladima će za njihov rast u ljudskosti, a zatim i u vjeri, biti dobro ponuditi neko mjesto koje bi im moglo poslužiti kao »kuća« ili »dom« u kojem će biti prihvaćeni i u kojem će moći započeti i nastaviti dijalog s Crkvom i o Crkvi i vjeri. Svi koji su zainteresirani za vjerski odgoj mlađih trebali bi razmisliti o tim pitanjima te i sami krenuti u potragu za aktivnim pronalaženjem odgovarajućih puteva za uspostavljanje dijaloga s današnjom mlađeži.

Posljednji članak u ovome broju našega časopisa govori nam o konkretnom pokušaju uspostavljanja dijaloga o vjeri s mladima u našem okruženju. Riječ je o »Pogledu«, hrvatskom časopisu za mlade. Poteškoće, ali i zanos svih onih koji su dosad uredivali i pripremali taj časopis pokazat će nam kako je riječ o mukotrpnu poslu, ali i kako se nikada ne valja olako predati kad se naide na poteškoće, jer one nisu uvijek nepremostive.

Želim vam ugodan ljetni odmor i mnoštvo pozitivnih i poticajnih iskustava.

Urednik